

JEŽÍŠEK CHODIL V BŘEZNU

Na Vánoce to zkrátka nemohl stihnout. V dnešní složité době se občas dějí věci, kdy splnění vánočního přání není tak jednoduché a dárky se rozdávají třeba v březnu.

Abych vše uvedla na pravou míru. Tím tzv. „Ježíškem“ je projekt Českého rozhlasu s názvem Ježíškova vnučata. Každý, kdo má srdce, nadšení a čas se může Ježíškovým vnučetem stát a splnit tak přání seniorům v sociálních službách. Tak to uvádí Český rozhlas na svých webových stránkách.

V našem zařízení MěCKP Benátky n/J. i v našich službách, kdy poskytujeme péči i v domácnostech našich klientů naděluje a plní přání Ježíšek již několik let. Někdy se přání našich seniorů zdají jako nespílitelný sen. A věřte, že jsou i tací, kteří dokážou nemožné a takový sen přemění v realitu.

V domácím prostředí a nyní již v našem zařízení máme klientku paní Jaroslavu Thorandovou (jméno uvádím s jejím svolením), která ve svém profesním životě byla řidičkou tramvaje, tzv. „dámou na kolejích.“ Se svým klikotočem, což je tramvaj ovládaná klikou, brázdila Prahu křížem krážem několik let.

Její velkým snem bylo, ještě jednou v životě řídit zmíněnou tramvaj. Splnění tohoto snu se zpočátku zdálo nemožné a jak se časem ukázalo, nebylo ani jednoduché. Jenže, podařilo se. Zmíněným Ježíškovým vnučetem se stal deník Metro, který toto specifické přání celé zrealizoval.

A tak počátkem března za přítomnosti části redakce deníku Metro, tiskového odboru dopravce, odborného školitele řidičů, řidičem tramvaje a rodiny se paní Thorandová po čtyřiceti letech stala kopilotkou v kabině tramvaje.

Netušila, že zmáčknutím pouhého knoflíku uvede do pohybu novodobou tramvaj a spolu s celou posádkou si to Prahou z vozovny Pankrác namíří směr vozovna Střešovice.

„Je neuvěřitelné, jak moc se řízení tramvají za tu dobu změnilo. Já bývala zvyklá na Ringhoffera, u těchle 15těček ale už točit klikou při jízdě, koukám, nepotřebujete,“ zmínila paní Thorandová pro deník Metro. „Byl to neskutečný zážitek.“

A další ji čekal. Jako asistentka řidiče se vydala starou známou tramvají klikotoč po kolejích vozovny Střešovice.

„Točit klikou jsem již nezvládla. Ta se ovládá ve stoje a to já jako vozíčkářka nedokázala,“ paní sdělila druhý den, když mi svůj zážitek plna radosti a spokojenosti vyprávěla. Byla šťastná a potěšilo ji, že mohla ten pocit, vidět pražské koleje z kabiny tramvaje, opět zažít.

Podle jejího výrazu ve tváři věřím, že na tuto událost bude paní Thorandová dlouho dlouho vzpomínat.

Závěrem bych chtěla poděkovat všem, kteří otevřeli svá srdce a lidskost a navzdory svým časově pracovním povinnostem a současné těžké době, pomohli splnit jedno tajné přání.

Další fotografie je možné shlédnout na www.metro.cz

Marta Rysková, vedoucí sestra DP